

ת"פ 35810/07/13 - מדינת ישראל נגד אעיד אלטורי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 35810-07-13 מדינת ישראל נ' אלטורי

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אעיד אלטורי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד גיל פרידמן

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין, בכך שבתאריך 19/5/13 בשעת לילה, הסיע ברכב מהעיר רמלה לעיר רחובות שישה תושבי איו"ש, אשר שהו אותה עת בישראל, מבלי שהיו בידיהם אישורי שהיה כדין לעשות כן.

בעבור הסעה זו, עתיד היה הנאשם לקבל כסף מן הנוסעים.

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים אשר נפגעו במעשיו של הנאשם והם הגנה על הציבור מפני הסיכון שבחדירתם של שוהים בלתי חוקיים לשטחה של מדינת ישראל. התביעה הפנתה אל פסיקת בית המשפט העליון, אשר הגדירה את מסיעי השוהים הבלתי חוקיים כחוטאים ומחטיאים.

עוד הדגישה התביעה כי מדובר בנאשם אשר הסיע שישה שוהים בלתי חוקיים, וכי אף המחוקק התייחס לכך בחומרה ביחדו לכך עבירה מיוחדת.

כן הדגישה התביעה כי בעברו של הנאשם הרשעה קודמת משנת 2008 בשל הסעת תושב זר.

מתחם הענישה הראוי לטעמה של התביעה נע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בעברו של הנאשם ובעובדה כי הסיע שישה שוהים בלתי חוקיים, עתרה התביעה להטיל עליו שבעה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס מכביד, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן להורות על חילוט הרכב.

את טיעוניה תמכה התביעה בפסיקה שהציגה בפני בית המשפט.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שמתחם הענישה הראוי נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל בדרך של עבודת שירות. הוא אף טען כי הפסיקה אשר הוצגה על ידי התביעה מתייחסת למקרים חמורים יותר מהמקרה דנן. ב"כ הנאשם הדגיש כי בענייננו אין המדובר בנאשם אשר החדיר את השוהים הבלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל, אלא במי שהסיע אותם בתום יום עבודתם מרמלה לרחובות.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בן למשפחה קשת יום, העובד במשך כל השנים, מסייע למשפחתו ומתפקד באורח נורמטיבי. בנסיבות אלה ובהתחשב בכך שהרשעתו הקודמת היא מלפני זמן רב, אין מקום להחמיר עימו וניתן להסתפק בעונש שירוצה בדרך של עבודות שירות. לטעמו של ב"כ הנאשם אין מקום בנסיבות מקרה זה להורות על חילוט הרכב.

בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה והבטיח כי המעשים לא יישנו.

עצם העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים הינה מעשה חמור שמסוכנות לא מעטה בצידו. יש בכך כדי לפגוע בריבונותה של המדינה, כאשר כך נמנעת ממנה האפשרות לבחון את הנכנסים בשעריה ולבדוק מי מהם עבר את המסננות הבטחוניות הנדרשות ומי לאו. בכך יש כדי לפגוע בשלום הציבור ולעיתים אף בבטחונו. לא בכדי ייחד המחוקק בחוק הכניסה לישראל, עבירה מיוחדת לאלה המסיעים ברכבם שישה ויותר שוהים בלתי חוקיים וראה להחמיר עם אלה אף יותר.

אכן, כטענת ב"כ הנאשם לא הסיע הנאשם את הנוסעים מאיו"ש אל תוך תחומי מדינת ישראל, אלא הסיעם בתוך המדינה מעיר אחת לאחרת בתום יום עבודתם, אולם אין לראות בכך נסיבה לקולא, שכן בכך הקל עליהם וסייע להם, למעשה, בשהייתם הבלתי חוקית בישראל.

הנאשם אף עתיד היה לקבל סכום כסף עבור הסעה זו.

לא אחת אמר בית המשפט העליון את דברו כי העבירות של הסעת תושבים זרים, העסקתם והלנתם היא חמורה בהרבה מהעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ועוברי עבירה זו הם בגדר חוטאים ומחטיאים ועוד נאמר כי ככלל, והגם שכל מקרה ידון על פי נסיבותיו, יש להטיל בגין עבירה זו עונש של מאסר לריצוי בפועל.

ראה: רע"פ 3173/09 פראג'ין נ. מ"י; רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ. מ"י; רע"פ 2210/11 באזין נ. מ"י.

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו נע בין מאסר בפועל בדרך של עבודת שירות לתשעה חודשי מאסר בפועל.

בעברו של הנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2008 באשר לניסיון להסעת תושבים זרים.

התחשבתי לקולא בכך שמדובר בנאשם המתפקד דרך כלל באורח נורמטיבי ואף הוצגו מטעמו תעודות עוסק מורשה וכן הסכמי עבודה. הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות על המעשים.

בהתחשב בכך ובהתחשב בכך שזהו עונש המאסר בפועל הראשון המוטל עליו, מצאתי כי האיזון הראוי בין כלל השיקולים יהיה בדרך ריצוי העונש.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר ירצו במתכונת שהתווה הממונה על עבודות השירות בחות דעתו מיום 25/12/14.

כן אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של ₪ 7,000 או 60 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 10/3/15 והבאים אחריו בכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 29/3/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודת שירות במפקד מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודת השירות ובכל ביקורת הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודת השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שישה חודשים בפועל שמנינה מיום 29/3/15 ולמען הסר ספק יצוין כי תחילת תקופה הפסילה בפועל מיום הפקדת הרישיון.

כן ייפסל הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לשישה חודשים ואלה יהיו על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

בנוסף לכל אלה עתרה המאשימה לחלט את הרכב בו בוצעה העבירה.

על פי סעיף 12א(ד) לחוק הכניסה לישראל, ניתן לחלט רכב לאחר שביהמ"ש הרשיע נאשם בעבירה, אם במהלך שלוש שנים שקדמו לעבירה זו, כבר הורשע באחת מן העבירות הרלבנטיות. בענייננו, אלה אינן נסיבות המקרה.

ועם זאת, קובע סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) כי ניתן לתפוס ולחלט חפץ אשר בו נעשתה העבירה.

לבית המשפט סמכות על פי סעיף זה להורות על חילוטו של הרכב, אף אם לא קיימת לו הסמכות על פי חוק הכניסה לישראל.

ראה לענין זה: רע"פ 7114/07 עיסא נ' מ"י.

בענייננו מדובר בנאשם שזו לו אינה העבירה הראשונה על חוק הכניסה לישראל, והוא מודע היטב לאיסור של הסעת תושבים זרים ולתוצאות מעשה כזה, המביא להליך פלילי ולענישה. כך גם מדובר במקרה זה בנסיבות מחמירות, משהנאשם הסיע שישה שוהים בלתי חוקיים ברכב ועוד יש לשקול לחומרא כי עשה כן מטעמים של בצע כסף.

לאור כל אלה, אני מורה על חילוט הרכב בו בוצעה העבירה.

רכב מסוג פולקסווגן, לוחית רישוי מס' 39-750-15 יחולט לטובת המדינה.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ה, 09 פברואר 2015, במעמד הצדדים.